

Ahoj Denčo,

v přehledu medailistů tě vidím dvakrát, je to vše nebo jsi MČR oblastních výběrů absolvovala vícekrát?

Ahoj, ano, běžela jsem vícekrát a to 4x (3x v B týmu a jednou v D). Bohužel jsem nikdy nedosáhla na A tým, protože konkurence byla opravdu vysoká.

V obou případech jsi běžela béčko – aspoň tedy výsledkově. Tvoje hvězda začala stoupat až později nebo to bylo i o kvalitním širším základu v oblasti? Přeci jen i to béčko bylo na bedně...

Jak už jsem zmínila, konkurence v D12 a D14 byla opravdu kvalitní a já v té době zřejmě ještě úplně kvalitní běžkyní nebyla. Vždy se našel někdo, kdo byl silnější a A štafetu si zasloužil víc. Moje stabilnější výsledky začaly přicházet až druhým rokem v D16. Do té doby nohy spíš předbíhaly hlavu a bylo z toho hodně chyb.

Pokud si ještě po takové době vzpomeneš – znamenaly takovéhle velkolepé bitvy a tím spíš že s medailovými konci citelné nakopnutí do další OB kariéry, trénování, vytyčení dalších cílů?

Určitě to byla každý rok velká motivace prát se v každém závodě VČ poháru, protože nominace se sestavovala na základě umístění v žebříčku. Úplně bych neřekla, že to působilo jako motivace pro další sezóny, ale vždy to mělo vliv v té sezóně aktuální.

A zkus ještě upřesnit, jakým způsobem jsi docílila toho, že stabilnější výsledky začaly přicházet druhým rokem v D16.

Díky soustředěním v zahraničí - Norsko, Švédsko, tím jsem se hodně posunula technicky.

Jaké možnosti tohoto druhu se ti tehdy nabízely?

Akce SCM a zájezdy o prázdninách s Liborem Zřídkaveselým - tehdy trenérem juniorského výběru – výpravy byly ale otevřené pro DH16-20.

Lze říci, že jsi nějak cíleně nebo aspoň vědomě zdokonalovala nějaké dovednosti (fyzické, mapové, psychické) užitečné pro závodění ve štafetách? Pokud ano, vzpomeneš si v jakém věku na něco takového došlo?

Uff, to je zapeklitá otázka do minulosti. Řekla bych, že určitě bylo fajn, závodit v družstvech už od tak útlého věku. Byla to dobrá motivace, aby člověk podal co nejlepší výkon, ale zároveň co nejkontrolovanější, aby nepokazil výsledek dalším 7 lidem. Viděla jsem za tu dobu spousty slziček, ale i ty nás posouvaly dál a sbírali jsme díky nim cenné zkušenosti.

Myslíš, že ti nějaké úseky jdou nejlépe, resp. sedí ti nějaké z vlastního pocitu nejvíce?

Obecně nemám ráda poslední úsek a to z jednoho prostého důvodu, protože nemám žádný finiš. Nebojím se nejlepších závodnic v lese, ale vím, že když se přiběhne na poslední kontrolu v balíku 8 lidí, tak já budu ráda, když udolám alespoň 2 závodnice. V českém prostředí je to trochu jiné, tam poslední úseky chodím, protože je nikdo další stejně běhat nechce. Na repre úrovni jsou holky, které poslední úseky běhají rády a já jim je s radostí přenechám.

Už jsi toho odzavodila opravdu hodně, na které štafetové závody vzpomínáš nejraději? Předpokládám, že primárně s ohledem na výsledek, ale třeba i na jiné okolnosti (atmosféru, vývoj závodu...)?

Taky těžká otázka. Určitě atmosféra je vždy nezapomenutelná na tiomile a jukole. Zde se startuje v takovém počtu, že už to prostě tu atmosféru mít musí. Nejvíce ale asi ve mně zůstaly štafety na MS 2015 ve Skotsku. To totiž byla moje první lesní štafeta na MS (i první MS) a my s holkama – Áďou a Jandou

vybojovaly šesté místo. Tenkrát to byla po letech hodně omlazená štafeta a náš výkon byl opravdu dobrý. Měly jsme z toho velkou radost. Obecně bych ale řekla, že štafetové závody jsou mojí nejoblíbenější disciplínou 😊

Co bys poradila účastníkům našeho mistrovství, že mají do budoucna dělat, aby něčeho takového taky dosáhli?

Vždy je potřeba mít motivaci pro další pokračování. Mít z našeho sportu radost, těšit se na něj a vytvořit si dobré kamarády, na které se budete těšit. Výsledky však nepřicházejí samy, a tak je potřeba silné vůle do tréninku fyzického i mapového, bez které se v budoucnu už neobejdete. Pokud jste soutěživý typ, je to pro sport jediné přínosem, i když to zase nesmí být přehnané.

Byla bys spíše pro návrat MČR oblastních výběrů do klubového šampionátu pro všechny ostatní nebo pro zachování zvlášť? V prvním případě děcka zažívají atmosféru a vidí špičku, ale jejich závod je trochu upozaděn, v druhém to je naopak... Letos to má známé důvody, ale bude se ještě diskutovat.

Pro mě byl závod oblastního výběru vždy závod číslo jedno. Přiznám se, že v průběhu jsem maximálně dokázala vnímat náš tým a pak ostatní týmy oblasti, případně nějaké dorostenecké kluby z našeho oddílu. Nevzpomínám si, že bych ve velkém řešila týmy dospělých. Určitě je fajn, se na nějakých závodech potkat, ale nemyslím si, že by to bylo to hlavní, co mě v tomto věku hnalo dál.

Kad

MISTROVSTVÍ ČESKÉ REPUBLIKY
OBLASTNÍCH VÝBĚRŮ ŽACTVA
HRADEC KRÁLOVÉ
18.9.2021